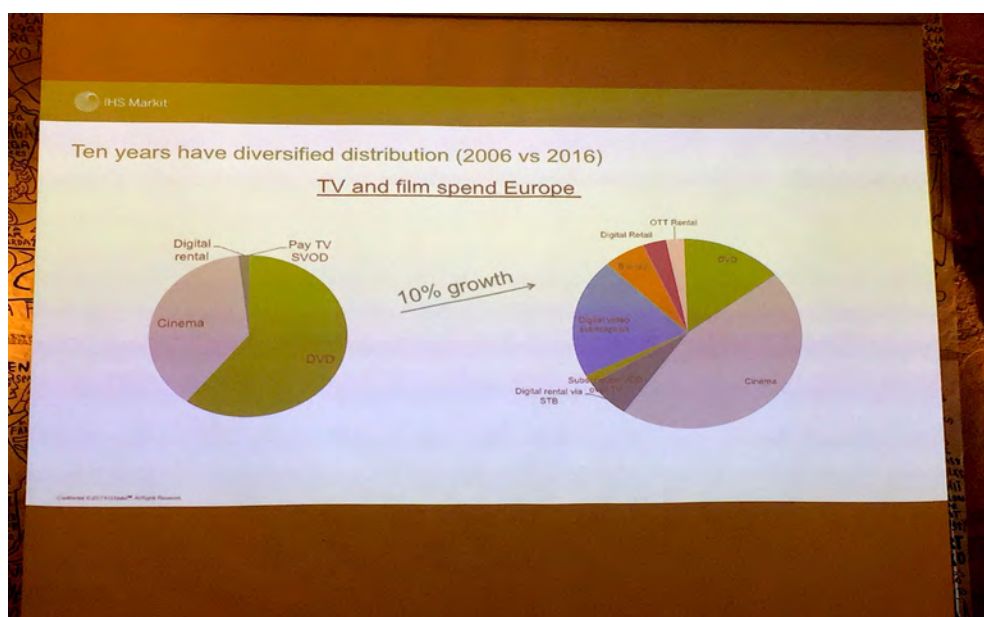

RAPPORT FERA GENERAL ASSEMBLY 22-24 september 2017, ZÜRICH

Årets värdland var Schweiz som började första dagen med att berätta om vad som är i fokus och viktigt just nu i den schweiziska filmbranschen. Ett stort fokus är jämställdhetsarbetet, som lyftes förra General Assembly och som sedan dess har haft full fart framåt. De har startat SWAN – Swiss Women's Audiovisual Network som har högt satta mål för att öka jämställdheten i filmbranschen. De berättade om sitt arbete och manifest – vad de önskar uppnå. SWAN är en motsvarighet till WIFT. De har nu fått in statistik över jämställdhetssiffrorna och har börjat med försiktig kvotering, men inte 50-50 i första ledet.

Även FERA som organisation fortsätter att arbeta med Gender equality genom att ständigt ta upp ämnet, samordna rapporter och pusha medlemsländerna för att öka det lokala arbetet. Sverige och Anna Serners arbete tas i de här sammanhangen ofta upp som ett framstående och progressivt exempel, särskilt från våra danska kollegor.

Samtalen berörde också hur vi som filmskapare ska kunna nå ut med våra filmer i det digitala skiftet. Ska vi använda sociala medier mer? Hur når vi ut med karaktärsdrivna filmer som inte har ett tacksamt politiskt ämne att lyfta fram i tidningarna? Hur involverade behöver och bör vi regissörer vara i marknadsföringen och strategin, och hur tidigt? Meningarna var delade. Även relationen till TV-serier diskuterades där Alex Stolz (tidigare strateg hos British Film Institute), en inbjuden brittisk strateg betonade att Filmen har fördelar och borde inte känna konkurrensen så hårt som branschen diskuterar det. Alex Stolz lyfte t ex upp det medvetna valet som en biopublik har gjort i jämförelse med t ex S-vod där tittaren kan påbörja en serie men inte avsluta den och inte heller söker upp den på samma sätt. En films korta tidsanspråk i förhållande till 10-timmarsserien är också något som han tyckte att vi regissörer borde se som en konkurrensfördel. Att biosiffrorna inte har sjunkit, tvärtemot vad kanske många tror, var också något som presenterades av Pablo Carrer från IHS Markit. Inget av de skandinaviska länderna fanns dock med i undersökningen men det var intressant att ta del av ändå. Överdriver vi hotet från Netflix, Amazon, Viaplay och andra aktörer på marknaden?

Under dag två diskuterade vi budget som åter är något underfinansierad. Ett par länder erbjöd sig därför att gå in och äska mer pengar i sitt land för att bidra ytterligare, därefter kunde budgeten röstas igenom. Sir Alan Parker fortsätter som president för FERA och ordförande Dan Clifton från Director's UK fortsätter ytterligare två år.

Tyskland berättade om en omfattande enkätundersökning som de har gjort för att kartlägga regissörens förutsättningar (genomsnittlig lön/timme, utbildningsnivå, representation av kön etc). Denna undersökning ämnas genomföras i alla FERAs medlemsländer, således även i Sverige, och är snart på väg ut till alla SFR-medlemmar. Detta för att visa för politiker hur ekonomin ser ut för den genomsnittliga regissören. När manusförfattarna i Storbritannien gjorde samma sak, kom de fram till att medelinkomsten var 22 000 BPD/år vilket motsvarar en busschaufförs årslön.

Norges rättighetsbolag FOR och Sveriges TROMB röstades in som medlemmar (associate members).

Vi fick sedan ta del av rapport i läget för Oleg Sentsov, regissör som sitter fängslad i Ryssland på högst lösa grunder. Stora delar av den europeiska filmbranschen har uppmärksammat hans fall, bl a under Cannes.

Polen rapporterade om det svåra läget för filmskapare där, med censur och hur propagandafilm är det som får filmstöd. Läget är kritiskt, odemokratiskt och oerhört svårt för filmskaparna även där.

Norge rapporterade om deras satsningar för att stoppa lagen som tar bort upphovsrätten. Satsningarna har varit till stor del i sociala medier, där kända musiker t.ex. spelat och sjungit utan hörbar musik för att visa hur tyst kommer det bli för oss alla om vi tar bort upphovsrätten och riskerar dumpa ersättningarna för alla som lever på just sin upphovsrätt. Den norska representanten berättade även om kampanjen "Mohamed is my colleague", där regissörskollegor runt om i landet själva gjort korta filmsnuttar med repliken "Mohamed is my colleague" och spred dem på nätet i sociala medier för att påtrycka att regissör Mohamed Jabaly skulle få stanna i Norge och inte utvisas. Han fick till slut stanna.

Flera länder rapporterar om deras fokus i nuläget, men extra intressant för oss var kanske hur juristen Sandra Piras från Danska Filminstruktörer pratade om hur de värnar och vaktar om att regissören ska få betalt för alla de olika delarna av sina rättigheter. Detta är hotat nu när streamingtjänsterna ökar och kanaler som Viaplay, HBO m.fl. gör egna produktioner och vill göra det med samma modell som i USA där total buy-outs är standard. Vi måste hitta modeller som fungerar i Europa, och som behåller regissörens rättigheter och ersättningar. Om det ändras och ersättningarna dumpas så kommer vi inte kunna ändra tillbaka igen. Därför är denna kampen viktig just nu.

Till nya styrelsen, eller Executive Committee som det kallas, valdes följande personer in för de kommande två åren:

Dan Clifton, Directos UK, (ordförande), Sverre Pedersen (Norsk Filmförbund), Karolina Bielawska, Polish Filmmakers' Association, Peter Carpentier, BVR (Tyskland), Klemen Dvornik (DSR Slovenien), Hrvoje Hribar (Croatian Film Director's Guild), Lou Jeunet (Groupe 25 Images Frankrike), Adela Peeva (Union of Bulgarian Film Makers), Alberto Simone (100 Autori Italien), Birgitte Staermose (Danske Filminstruktörer).

Nästa General Assembly, äger rum i Warszawa i september 2018.

För Sveriges Filmregissörers styrelse: Maria Eriksson-Hecht och Elisabet Gustafsson